

[Arbejdsministeren]

bud om beskæftigelse, inden nogen falder herfor. Det må være den rigtige løsning både for de arbejdsløse og set ud fra samfundets synsvinkel. Derved sikrer vi jo bl. a., at de langtidsarbejdsløses arbejdsevne ikke går tabt for samfundet.

Jeg håber i løbet af meget kort tid at kunne forelægge denne beskæftigelses- og uddannelsesplan, hvor hovedvægten vil blive lagt på denne beskæftigelsesgaranti, eller hvad man vil kalde det, for de langtidsarbejdsløse med henblik på en diskussion både her i folketinget, med de kommunale organisationer og med arbejdsmarkedets parter.

En af de ting, vi skal have klaret i den forbindelse, er selvfølgelig at overvinde de reelle vanskeligheder, der er ved at få de langtidsarbejdsløse, altså mennesker, som i lang tid har været væk fra arbejdsmarkedet, beskæftiget på almindelige vilkår. Det er nødvendigt at sætte ind med genoptræning og genplacering for denne gruppe, og det må i konsekvens heraf selvfølgelig være et meget vigtigt element.

Det andet initiativ, jeg vil omtale, er efterløn, som alle, allerede inden forslaget er fremsat i folketinget, ja, inden man overhovedet var færdige i udvalget, har haft travlt med at tage stilling til, desværre for nogle vedkommende uden særlig megen omtanke en negativ stilling.

Forslaget om efterløn på arbejdsmarkedet er resultatet af et udvalgsarbejde, som vi satte i værk sidste efterår med repræsentation af arbejdsmarkedets parter, og er et forslag, der er indstillet af det store flertal af dette udvalg, dog med alle lønmodtagerorganisationerne og repræsentanter for stat, amter og kommuner som forslagsstillere, men med modstand fra arbejdsgiversiden inden for den private sektor; det gælder både Dansk Arbejdsgiverforening og landbrugets arbejdsgiverorganisationer.

Udvalget har afgivet betænkning og heri formuleret et forslag til en efterlønsordning på arbejdsmarkedet. Ifølge udvalgets forslag skal efterlønsordningen først og fremmest ses som en arbejdsmarkedsforanstaltning, der sigter mod en omfordeling af arbejdet, idet ældre lønmodtageres tilbagetrækning fra arbejdsstyrken giver mulighed for beskæftigelse af yngre arbejdsløse. Det er en tankegang, som altså ikke bare findes hos lønmodtagerorganisationerne i flertallet, og som ikke bare

findes i regeringen og blandt et betydeligt antal medlemmer her i folketinget, men som også efter de nyeste opinionsundersøgelser deles af 85 pct. af den danske befolkning. Jeg tror i høj grad, at efterlønsforslaget vil vise sig at være svar på en række af de spørgsmål og de krav, vi hører i denne forbindelse ude omkring.

Vi overvejer i øjeblikket den nærmere udformning af efterlønsforslaget, og jeg håber i løbet af meget kort tid at kunne fremsætte det i folketinget og håber, at vi kan få en positiv gennemgang af både problemerne og perspektiverne i efterlønsordningen.

Jeg skal også nævne investeringsplanredegørelsen, hvor et af de hovedsynspunkter, der præger regeringens analysearbejde af denne redegørelse, netop er at få belyst de beskæftigelsesmæssige aspekter og de beskæftigelsesmæssige virkninger af alternative offentlige investeringer og niveauer for offentlige investeringer.

Selv om hovedpointen i diskussionen om, hvad der kan gøres for at hjælpe de arbejdsløse, må være en diskussion om, hvordan vi skaffer arbejde, hvordan vi skaffer beskæftigelse frem til de arbejdsløse, er det givet, at vi samtidig må have en forpligtelse til at sørge for, at de arbejdsløses forhold økonomisk og på anden måde er så betryggende og så tilfredsstillende som muligt.

Derfor har regeringen også siden sin tiltræden i 1975 taget initiativer til en lang, lang række forbedringer af den nuværende arbejdsløshedsforsikringsordning med det resultat, at Danmark efter min opfattelse har en arbejdsløshedsforsikringsordning, der i henseende til niveauet, højden for dagpenge, og i henseende til varighed af dagpenge er ganske enestående i verden; det gælder også i forhold til en række af de andre nordiske lande.

Jeg skal ikke nævne alle disse forbedringer, kun understrege, at kredsen af personer, der kan forsikres, er udvidet, sådan at i princippet alle, der findes på arbejdsmarkedet og ønsker at have den sikkerhed, der ligger i en arbejdsløshedskasse, kan blive medlemmer. Der sker hyppigere reguleringer. Vi har fået indført 2 årlige reguleringer. Vi har forbedret mulighederne for de nyuddannede i henseende til dagpengetet gennem afskaffelse af den særlige 180 dages regel, og der er skabt forbedrede muligheder for, at de arbejdsløse